

SE SNĚHURKOU KOLEM SVĚTA

Na palubě lodi AQUA TAS

SNĚHURKA vydržela čekat u ostrova Moorea na mooringu od června do října celkem bez úhony.

Po přeplutí z Nového Zélandu na Tahiti jsem zanechal SNĚHURKU na mooringu a koncem července odletěl do Čech. Začátkem října již opět stojím na palubě a společně s přítelkyní Svatkou kontrolujeme stav lodě. Letos zde extrémně pršelo a vlivem vlhkosti je uvnitř trochu plíseň, ale nic dramatického. Potřebuji vyměnit několik elektrosoučástek a přístrojů, které utrpěly při poslední přeplavbě Pacifikem. V kontejneru s odpadem pak skončí zoxidovaná televize s přehrávačem DVD, SSB rádio, tiskárna a několik jističů. Vše jsem si přivezl nové z domova, takže se jedná pouze o výměnu.

Při hezkém počasí podnikáme výlety po ostrově a během čekání na autobus v hlavním městě Papeete si dáme osvěžující smoothie v místní kavárně. U vedlejšího stolu sedí sám muž asi našeho věku, zřejmě také Evropan. Po chvilce navážeme slovní kontakt a začne se odehrávat zajímavý příběh.

Arnt je z Norska a právě připlul na Tahiti na rybářské lodi po 40 dnech přímo z Panamy. Jednak mě zajímá tato cesta, ale i samotná loď. Arnt nám vysvětluje, jaký druh rybářské lodi to je, a já se nestačím divit. Na cestách jsem již viděl mnoho rybích sádek, hlavně v Norsku sádky na lososy,

a právě tato loď je speciálně postavena na přepravu lososů. Přiznám se, že jsem nikdy nepřemýšlel, jak se ryby dopravují ze sádky do továrny k dalšímu zpracování. Prostě jsem si myslel, že je vyloví podběráky a odvezou. Jenže to by asi trvalo dost dlouho a čas je v každém byznysu nejdůležitější fak-

tor. Arnt nám tedy vysvětluje způsob dopravy, ale dost dobře tomu nerozumíme. Nakonec se přítelkyně nenápadně zeptá, jestli není možné se na loď podívat, a kupodivu Arnt s tím nemá problém a po chvíli již kráčíme k molu v centru Papeete.

Tam stojí vyvážaná pro mě ohromná rybářská loď AQUA TAS s délkou 84 metrů a šířkou 16 metrů, o výtaku 4 000 tun. Arnt nám začne odborně popisovat, k čemu vlastně loď slouží. Pracuje zde jako hlavní strojní inženýr, takže loď zná dokonale. Zkráceně řečeno, loď připluje k sádce a do ní spustí obrovskou hadici o světlosti 70 centimetrů. V sádce bývá až 1 000 tun ryb. Hadice velkým podtlakem nasává ryby do obrovské vnitřní nádrže, kam se jich vejde 500 tun. Trvá to přibližně 2 hodiny. Pak loď vypluje do továrny, kde se zase opačným způsobem ryby vypustí na zpracování.

Jenže to vše není tak jednoduché, jak to vypadá. Arnt nás provádí útroby lodě a vše podrobně vysvětluje. Na sací hadici je speciální zařízení, které dokáže i při té vysoké sací rychlosti naskenovat každou rybu, vyfotit ji, změřit a spočítat její hmotnost. Takže po naplnění nádrže znají přesný počet ryb i jejich váhu. Dalším technologickým zázrakem je, že ryby se načerpají se slanou vodou, kde často trpí para-

Kapitánský můstek

Cena pronájmu lodě na jeden den je 28 000 eur, takže se již nedivím ceně lososa na pultech našich obchodů.

zity. V nádobě uvnitř lodě se proto tato voda vymění za sladkou, ve které paraziti zahynou, ale lososům nevádí, protože dokáží žít i ve sladké vodě, když táhnou na svoje říční trdliště. K tomuto účelu slouží masivní odsolovací zařízení o výkonu 52 litrů sladké vody za sekundu. Tato voda se současně ochlazuje na 8 stupňů Celsia. Díky tomu se ryby dostanou do jakési hibernace a uklidní se po tomto sacím stresu. Aby se ryby neudusily, tak se

AQUA TAS na Tahiti pouze doplňuje zásoby před další plavbou.

Arnt pózuje u sací roury na lososy.

k nim samozřejmě vhání do nádrže vzduch obsahující 92% kyslíku. Doba dopravy ze sádek do továrny záleží na vzdálenosti. Minimálně je ale potřeba počítat s časem dalších dvou hodin, po kterých jsou ryby připraveny na vypuštění a zpracování.

Arnt nás provází celou lodí a vše odborně popisuje. Jsou zde kilometry trubek a kabelů. Vše je na elektřinu a třeba motor příďového propeleru je větší než já. Jako zdroj pohonu slouží tři generátory Yanmar, každý o výkonu 1 200 kW, a propelery jsou otočné o 360 stupňů s hydraulickým

systémem řízení a elektropohonem.. Spotřeba nafty při plném výkonu je 13 000 litrů za den. Postupně si prohlédneme i ostatní vybavení lodě, jako kajuty pro posádku, kterou překvapivě tvoří pouze sedm osob, posilovnu, údržbářskou dílnu, prádelnu či jídelnu. Vlastní Arntovo pracoviště je kancelář na boku lodi s mnoha monitory, počítači a velkým ovládacím panelem. Třešničkou na dortu je potom kapitánský můstek se spoustou navigačních monitorů a ovládacími prvky. Připadám si zde spíše jako ve vesmírné lodi než v rybářské „bárce“.

AQUA TAS byla postavena v roce 2021. Na světě je pouze několik takových lodí, tato patří mezi nejnovější a je určitě technologickou špičkou v oboru. Pluje pod norskou vlajkou a patří norské společnosti. Výrobní cena byla 50 milionů amerických dolarů a cena pronájmu lodě na jeden den je 28 000 eur, takže se již nedivím ceně lososa na pultech našich obchodů. Nyní má společnost kontrakt v Tasmánii, kam zítra AQUA TAS vyplouvá, zde na Tahiti se zastavili pouze na doplnění zásob a krátký odpočinek. Jsem rád, že jsem si ji mohl prohlédnout a rozšířil si obzor o tuto zajímavou technologickou novinku ve světě námořních lodí.

Text a foto Miroslav Račan
www.snehurka-yacht.cz

Chlazení sladké vody probíhá právě v těchto obrovských výměnících.